ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ κ.κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν,

ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς

εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ.

(Α᾽ Ἰω.4.9)

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ Πατέρες, ὁσιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχαὶ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί,

Ἔμπλεος αἰσθημάτων χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἐν σαρκὶ φανερώσει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπευθύνω τόν ἐγκάρδιον λόγον μου πρὸς πάντας ὑμᾶς διά νά προσφέρω εὐχὰς καὶ προσρήσεις ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ καὶ ζωηφόρῳ ἑορτῇ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία* »(Λουκ. 2.14). Ἔτος εἰς ἔτος γεραίροντες τὴν ἄφατον πρὸς ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος συγκατάβασιν ὡς οἱ ἐν Βηθλεὲμ ποιμένες ποτὲ ἐπί τῷ ἀκούσματι τοῦ ἀγγέλου ἀναγγείλαντος «*χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ* » (Λουκ. 2.10), σπεύδομεν ἵνα διά πνευματικῶν ὀφθαλμῶν καθορῶμεν τὸν Μεσσίαν, Οὗ τὴν ἔλευσιν προανήγγειλαν οἱ ἔνδοξοι προφῆται καὶ ἀνέμεινε πλήθος πολύ ἀνδρῶν τὲ καὶ γυναικῶν.

Καὶ ἰδού, ὁ Ἐκλεκτὸς *πάντων τῶν ἐθνῶν,* συμφώνως τῷ προφήτῃ Ἀγγαίῳ, *(*Ἀγγ. 2.7), *ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος* (Φιληπ. 2.7). Ὁ Ἄρχων τοῦ Σύμπαντος οὐκ ἐπέλεξεν παλάτιον τοῦ αὐτοκράτορος, οὐδὲ οἰκίας τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τοὐτου ἤ τῶν πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Οὐκ ἦν Αὐτῷ τόπος οὐδὲ ἐν τῷ καταλύματι. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν ζώων τίκτεται ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ὑπήρξε τὸ λῖκνον Αὐτοῦ.

Τὶ γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου καὶ τὶ δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Ἀφού διὰ τὸ Μυστήριον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας περιήλθεν εἰς*ἐσχάτην πτωχείαν* (ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς), ὁ Χριστὸς σκοπίμως δέν ἐδέχθη ἀξίας τὰς λογιζομένας ὡς σπουδαίας ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν, δηλονότι τὴν ἐξουσίαν, τὴν δόξαν, τὴν εὐγενικὴν καταγωγὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν. Μας προτείνει ἄλλον νόμον, τουτέστιν ἐκείνον τῆς ζωῆς, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἥτις ἐπικρατεῖ τῆς ὑπερηφανίας καὶ τῆς κακίας. Συμφώνως τῷ νόμῳ τούτῳ ἡ συνδεδεμένη μετὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία καθίσταται δύναμις ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κατέχοντες ἐξουσίαν καὶ ἰσχὺν ἀδυνατοῦν ἵνα ἀνθίστανται. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ φανεροῦται οὐχὶ διὰ τοῦ ἐπὶ γῆς μεγαλείου καὶ τῆς κατὰ κόσμον εὐημερίας ἀλλὰ ἐν ἁπλότητι καὶ ταπεινότητι καρδίας.

Κατὰ τὸν Ὅσιον Σεραφείμ τοῦ Σαρώφ, «*Ὁ Θεός ζήτεῖ προπαντὸς μίαν καρδίαν πλήρη πίστεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον - ἐκεῖ εἶναι ὁ θρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀρέσκεται νά κάθεται.Ὑιέ, δός μοι σήν καρδίαν' (Παροιμ. 23, 26) καὶ τὰ ὑπόλοιπα θά σου τα δώσω ἐγώ πολλαπλασίως. Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου δύναται νά χωρέσῃ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν* » (Ὁσίου Σεραφείμ τοῦ Σαρώφ, Ὁμιλία περί σκοποῦ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς). Δέν περιφρονεῖ ὁ Κύριος τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀστέγους, οὐδὲ καταφρονεῖ τοὺς ἀπόρους καὶ ὅσους ἀσχολοῦνται μέ

ἀσημάντους ἐργασίας καὶ τουσούτω μάλλον δέν ὑποτιμᾷ τὰ ἄτομα μέ φυσικὰς ἀναπηρίας ἤ τοὺς βαρέως ἀσθενοῦντες. Αὐτὰ καθ΄ἑαυτὰ ταῦτα πάντα οὔτε φέρνουν κοντά ἀλλά οὔτε ἀπομακρύνουν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ δι΄αὐτὸ δέν πρέπει νά τον βυθίζουν εἰς μελαγχολίαν ἤ καθίστανται ἀφορμὴ δι'ὀλέθριον ἀπελπισίαν. Ἐμὰς τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖ ὁ Σωτήρ ἡμῶν. *Δός μοι, υἱέ καὶ θύγατερ σὴν καρδίαν*, καλεῖ Οὗτος (Παροιμ.23.26).

Ἡ θαυμασία ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων μας ὑπενθυμίζει τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθήσωμεν τὸν Χριστὸν, Ὅς *ἦλθεν ἵνα ζωὴν ἔχωμεν καὶ περισσὸν ἔχωμεν* (Ἰω. 10.10) καὶ εἶναι ὁ Ἴδιος ἡ μόνη ἀληθινὴ ὁδός, ἡ ἀψευδὴς ἀλήθεια καὶ ἡ αὐτοζωή (Ἰω. 14.6). Μή μας φοβίζουν αἱ ἀναπόφευκτοι δυσκολίαι, οὐδὲ ἄς διερχόμεθα δοκιμασίαι λυγίζουν τινα ἡμῶν, διότι μεθ'ἡμῶν ὁ Θεὸς! Μεθ'ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ ὁ φόβος φεύγει ἐκ τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μεθ'ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ ἀποκτοῦμεν ψυχικὴν γαλήνην καὶ χαράν. Μεθ'ἡμῶν ὁ Θεὸς και μέ ἐλπίδα ἀμετακίνητον ἐπ'Αὐτῷ πραγματοποιοῦμεν τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ταξίδιον ἡμῶν.

Κατακολουθῶν τῷ Χριστῷ ὁ ἄνθρωπος πορεύεται ἐναντίον τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τούτου. Οὗτος δέν ὑποχωρεῖ εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ κρημνίζει μέ σθένος τοὺς εἰς τὴν πορείαν ταύτην ἐγειρομένους ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φραγμοὺς. Ἄλλωστε ἡ ἁμαρτία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία μας ἀπομακρύνῃ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ καθιστᾷ τὴν ζωὴν ἡμῶν ὄντως πικρὴν. Αὐτὴ ταύτη σκεπάζουσα τὸ φῶς τῆς θείας ἀγάπης μας ρίχνει εἰς πολλὰς και ποικίλας συμφορὰς καὶ σκληρήνει τὰς καρδίας ἡμῶν ἔναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ δέ ἁμαρτία νικᾶται ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἥν χορηγεῖ εἰς ἡμᾶς ἡ Ἐκκλησία. Αφοὺ δεχθῶμεν τὴν Δύναμιν τοῦ Θεοῦ, αὕτη μεταμορφώνει τὸν ἐσωτερικὸν ἡμῶν κόσμον καὶ συμφώνως πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου συντελεῖ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Ἐπομένως οἱ δι'αὐτοὺς ἤ ἄλλους λόγους ἐκπίπτοντες τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸ ἐξηραμμένον δένδρον, χάνουν τὴν ἱκανότητα ἵνα ποιοῦν τοὺς ὄντως καλοὺς καρποὺς.

Ἰδιαίτερον λόγον μου ἀπευθύνω σήμερον πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Οὐκρανίας. Ἡ ἀδελφοκτόνος σύγκρουσις ἥτις ἀνέκυψεν ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ δέν πρέπει ἵνα διαιρεῖ τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας διά τῆς σπορᾶς τοὺ μίσους εἰς τὰς καρδίας. Ὁ πραγματικὸς χριστιανὸς ἀποκλείεται ἵνα μισήσῃ οὔτε τοὺς ἐγγὺς, ἀλλά οὔτε καὶ τοὺς μακρὰν. «*Ηκούσατε ὅτι ἐρρέθη,* λέγει πρὸς τοὺς προσέχοντες εἰς Τοῦτον ὁ Κύριος, *ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν...ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς*» (Ματθ. 5.43-45). Πάντες σχῶμεν τὰ ρήματα ταῦτα τοῦ Σωτῆρος ὡς γνώμονα τῆς ζωῆς καὶ οὐδέποτε κακία καὶ ἔχθρα κατὰ τῶν ἄλλων κυριεύει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶ πὰντα τὰ τέκνα τῆς πολυεθνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας ὅπως ἀναπέμπουσι θερμὰς δεήσεις ὑπὲρ παύσεως ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ πάσης ἔχθρας, ὑπὲρ ἐπουλώσεως τραυμάτων σωματικῶν τέ καὶ πνευματικὼν, τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου προκληθέντων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ εἰς τὰς οἰκίας παρακαλῶμεν ἐνθέρμως διὰ ταῦτα τὸν Θεὸν καὶ δεηθῶμεν ἐπίσης καὶ ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῶν μακρὰν τῶν χωρῶν ἡμῶν κατοικούντων καὶ δεινοπαθούντων ἐξαιτίας τῶν ἐνόπλων συρράξεων.

Ἐν δέ τῇ νυκτί ταύτῃ τῇ λαμπροφόρῳ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῷ ἐπομένῳ ἁγίῳ Δωδεκαημέρῳ αἰνέσωμεν καὶ ὑπερυψώσωμεν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν τὸν, τῇ μεγάλῃ Αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ, καταδεξάμενον ἐλθεῖν εἰς τὸν κόσμον. Ὡς οἱ βιβλικοὶ Μάγοι προσενέγκωμεν τῷ Θείῳ Βρέφει τὰ δῶρα ἡμῶν: ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην μας, ἀντὶ τοὺ λιβάνου τὴν θερμὴν δέησίν μας καὶ ἀντὶ τῆς σμύρνης τὴν ἐπιμελὴ φροντίδα τῶν ἐγγὺς τὲ καὶ τῶν μακρὰν.

Ἀγαπητοὶ μου, καὶ ἔτι συγχαίρων πάσιν ὑμῖν ἐπὶ τῇ πεφωτισμένῃ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ γενομένῃ Πρωτοχρονιᾷ, εὔχομαι ὑμῖν πλούσια τὰ ἐλέη καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς παρὰ Μεγάλου

Δωρεοδότοῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἀμὴν.

† ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Χριστούγεννα, 2015/2016

- **Γιακουτικά**
- **Λευκορωσικά**
- **Ουκρανικά**
- **Λετονικά**
- **Εσθονικά**
- **Καζακικά**
- **Κιργιζικά**
- **Τατζικικά**
- **Τουρκμενικά**
- **Ουζμπεκικά**
- **Μολδαβικά**
- **Γερμανικά**
- **Κινεζικά**
- **Ιαπωνικά**

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/49889/